

Alberto MORAWIA

Adeleniň häsiýetine gowy göz ýetireriňiz ýaly, size ilkinji nika gijämi bilen baglanyşykly bir wakany gürrüň bereýin. Ýogsa-da, «Günüň gelşi — säherine bagly» diýipdirler ahyry.

Tibriň o ýan kenaryndaky restoranda bolan agşamlyk naharyndan soň, biziň şanymyza aýdylan arzuwlardan, gujaklaşyklardan hem-de gaýynenemiň gözýaşlaryndan soň, biz wia del Animadaky¹ ownuk demir harytlaryň söwdasyny edýän dükanymyň aşagynda ýerleşýän jaýyma tarap ýöneldik. Biz ýatylýan otaga girenimizde özümiziň indi äraýaldygymyza garamazdan, biri-birimizden azda-kände utanýardy. Men penjegimi çykaryp, ony oturgyjyň arkasyndan asyp duran ýerimden, nähili hem bolsa, ara düşen dymşlygy bozmak üçin:

— Bu bagt getirýär diýýärler... sen üns berdiňmi... biz stoluň başynda otyrkak on üç sanydyk... — diýip gepe başladym.

Adele aýaklaryny gysýan täzeje köwşüni çykaryp taşlady. Ol şkaýyň ýanynda, ýüz görülyän aýna garap durşuna, göýä meniň sözlerim onuň

ýüzünden uýat nikabyny sypyrp taşlan dek:

— Dogrusyny aýtsam, Jino, biz on iki sanydyk... On myhman, ikimizi hem goşsak — on iki bolýar — diýip jedirdedi.

— Eýsem, men şol wagt, nahar buýurmakçy bolan mahaly, o ýerdäkileriň sanyny laýyk on üç edipdim. Hatda men sahyplaryň biri bolan Lodowiko garap:

— Bilýäňmi, biz on üç adam. On üç san bişowlugaň alamaty. Bu betbagtlyk getirmese-de biridir — diýenim hem ýadyma düşýär. Ol bolsa, şonda:

— Ýok, bu gaýta tersine, oňatlygadyr — diýipdi.

Men düşegiň bir gyrasynda oturypdym-da, parahatlyk bilen:

— Sen ýalňyşýarsyň... biz on üçdük. Men muňa bada-bat üns berdim we bu barada Lodowiko aýtdym.

Adele birbada jogap gaýtarmady. Ol indiki boljak garpyşyga güýç toplaýan dek, häzirlenip durdy. Adele dymýardy. Birhaýukdan bolsa:

— Sen nädogry sanapsyň, köçedekäk biz on üç sanydyk, Meo gidenden soňra bolsa, on iki bolup galdyk — diýip janygyp garşy çykdy.

¹ Wia del Anima — köçäniň ady (ital.).

Nämüçindir, birden girre gaharym geldi:

— Al kakmyş diýsänim, o nähili on iki! Ýeri, bu taýda Meonyň näme dahyly bar, restorandaky-laň baryny bir-bir sanadym diýýän-ä saňa.

— Diýmek, onda, sen artygrak içensiň, başga näme bolsun — diýip, ol eşiklerini asmak üçin şaka tarap barýarka ýüzugra aýtdy.

— Kimmişin ol artyk içen? Şampan çakyrny goşanynda-da, iki bulgurdan köp içmedim.

— Gepiň gysgasy, biz on iki sanydyk... sen baryny garjaşdyryň, sebäbi häzirem sen serhoş, huşuň başyndan uçupdyr.

— Kimmişin ol serhoş? Biz on üçdük!

— Saňa biz on ikidik diýýän-ä!

— On üç!

— On iki!

Biz bu mahal otagyň ortarasynda, bir-biregiň gabat garşysynda durup gygyryşyp gürleşýärdik. Men onuň eline ýapyşdym-da, göni ýüzüne bakyp heňkirdim.

— On üç!

Soňra men biraz özüme geldim-de, ony gujaklamaga hyýallanyşyma pyşyrdap:

— On iki boldy ýa on üç boldy, onuň näme tapawudy bar, öpsene meni... — diýdim.

Ol bolsa, özüni düşege oklady-da meniň posalarymdan ýüz öwürjek hem bolmady. Emma doklarymy leblerine basanymam şoldy welin:

— Her näme diýseňem biz on iki sanydyk — diýip ýuwaşja pyşyrdady.

Şu ýerde men atylyp otagyň ortasyna bardym-da, onuň üstüne azgyryldym:

— Başlangyjy-ha ýaramaz däl! Sen meniň aýalyň, şonuň üçin hem diýenime däl diýmeli dälsiň. Eger biz on üç sanydyk diýýän bolsam, ol şeýle-de bolmalydyr, sen meniň bilen sanaşmaly dälsiň.

Ol hem düşekden laňňa galyp, sesiniň ýetdigiden haýkyryp başlady.

— Hawa, men seniň aýalyň, has dogrusy, aýalyň bolmaly... ýöne biz her näme diýseňem on ikidik!

— Biz on üç sanydyk, ine, saňa! — diýip, onuň gulak düýbüne jaýdarja suňşuryp goýberdim.

Adele birbada aljyran ýalam etdi, soňra myhman jaýa baryp, gapa tarap okduryldy-da, bosa-ganyň agzyndan:

— Biz on ikidik, indi meni günüme goý, sen meniň gözüme geleňok — diýip, gapynyň aňyrsyna duwlandy.

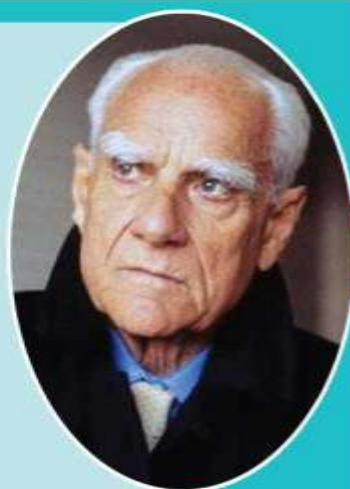
Men bir minut doňan ýaly bolup duranymdan soň, akylma aýlandym-da, gapynyň agzyna baryp, Adeleni çagyrmaga durdum, gapyny kakyp, ýalbaryp gördüm.

Jogap ýerine hiç hili ses çykmady. Gepiň küle ýeri, şeýdip, ilkinji gijämi düşekde ýeke özüň ýatmaly boldum. Adele hem myhman otagdaky diwanda gyşaran bolmaly.

Ertesi gün, ýaraşanymyzdan soň, biz öz toýumyzda, dogrudanam, näçe adamyň bolandygyny soramak üçin Adeleniň ejesiniň ýanyna ugradyk.

Toýumyzda, hakykatda on dört adamyň bolandygyny we olaryň ikisiniň çagajykdygyny anykladyk. Çagajyklar diýseň kiçijik bolansoň, mahal-mahal oturgyçdan turup ýere düşüp, stoluň

Görnükli italyan ýazyjylarynyň biri Alberto Morawia 1907-nji ýylda Rimde dünýä inýär. Onuň hakyky familiýasy Pinkerle bolup, Morawia ýazyjynyň edebi lakamydyr. Ol fransuz, nemes, italis dilini suwara bilýär eken. «Biperwaýlar» atly ilkinji romany 1929-njy ýylda çap edilip, döwrüň syýasy gapma-garşylyklaryna garamazdan, ýazaryna şöhrat getirýär. Hükümet başyna geçen faşistler onuň «Biperwaýlar» romanynda özülerine garşy pikirleri tapyp, ýazyjyny yzarlap başlaýarlar. Şonuň üçin ýazyjy uzak wagtlaýp gizlenip gezip, 1937-nji ýylda Italiýa gaýdyp baranyndan soň, ýazyjy «Bompiani» žurnalynda «Yalan» atly hekayalar yggyndysyny çap etdirýär. 1941-nji ýylda Morawianyň «Maskarada» atly antifaşistik romany kitap bolup çykýar. Bu romandan soň, ýazyjynyň eserlerini çap etmek gadagan edilyär, şonuň üçin ýazyjy makalalaryny «Pseudo» lakamy bilen çykartmaga mejbur bolýar. Uruş döwri Morawia Kapride ýaşaý, ol ýerde «Agostino» (1944) romanyny tamamlýar. Gazaply döwürde gören zatlarynyň täsiri bilen Morawia «Çaçara» (1957) atly iň belli romanlarynyň birini döredýär. Rime gaýdyp baranyndan soň, ýazyjy has hem öndümlü işleýär, «Karriere della sera» gazetinde ömrüniň ahýryna çenli makalalary bilen çykyş edýär, döwrüň her bir wajyp hadysalaryna seslenýär. Alberto Morawianyň uruşdan soňky döwürlerde ýazan eserlerinden «Rimli» (1947), «Yigrenç» (1954), «Gam-gussa» (1960), «Üns» (1965), «Men we ol» (1971), «Içki durmuş» (1976) romanlary, «Boýnagmezlik» (1948), «Ar-aýalyň durmuşyndan» (1949) powestleri, «Rim hekayalary» (1954), «Täze Rim hekayalary» (1959), «Jennet» (1970), «Başga durmuş» (1973), «Zat» (1983) atly hekajalar yggyndylary bütün dünýäde meşhurlyk gazanýar. 1958-nji ýylda ýazyjyny Nobel baýragyna dalaşgär saýlaýarlar. Ol iň mynasypalaryň biri hasaplansa-da, baýrak şol döwürde ýüze çykan syýasy ýagdaýlar sebäpli, oňa gowşurylmayar.

ALBERTO MORAWIA
(1907 — 1990)

aşagynda oýnaýan bolsalar nätjek? Meniň sana-ýan wagty, çagalaryň biri heniz oturgyçda oturan bolsa, Adele sanan wagty çagalaryň beýlekisi oturgyçdan ýere düşen eken. Şeýlelikde, ikimiziň hasabymyz hem dogry bolup çykdy. Ýöne, her niçik-de bolsa, Adele meniň aýalym bolany sebäpli, elbetde, onuňky ýalňyşdy.

Bu biziň ilkinji dawamyzdy, soň-soňlar hem günümüz bir bolsa, urşumyz iki boldy. Onuň oňuşsyzlygy sebäpli, ýüze çykýan şunuň ýaly ýagdaýlary bir-bir sanamak mümkin däl. Onuň haýsydyr bir biderek zat üçin-de jedelleşmek endigi bardy. Eger men, mysal üçin, «bu — ak» diýsem, ol «gara» diýýärdi. Ol hiç haçan eglişik etmeýärdi hem-de öz ýalňyşlaryny asla boýun almaýardy. Eger baryny birýandan gürrüň berip başlasam, munuň hiç haçanda ahyry gelmez.

Mysal üçin, ine, şeýleräk waka boldy: ol menden hojalyk hajatlary üçin pul almandygyny uzakly gün tekrarlap gezdi. Biz ýigrimi dört sagatlap dawalaşanymyzdan soň, ol pullar birden ýüze çykdy oturyberdi: göýä, olar suwly gapdaky bägül mysaly, hajathanamyzyň penjiresiniň önünde «sülmüreşip» ýatan ekenler. Elbetde, jenjel täze güýç bilen tutaşyp gitdi, çünki ol-a puly bu ýerde meniň goýanymy tassyklap şermendelik etse, men hem munuň beýle dældigini, onuň bu betbagt ýere puly menden almanka däl-de, has soňra girendigini subut edýän delilleri getirýärdim.

Ýa-da başga bir ýagdaýy alyp görelin: Adele biziň garşymyzda ýaşayan Alessandronyň dört çagasynyň bardygyny agzyndan ak köpük saçyp ynandyryjak bolýar, men bolsa, onuň üç çagasynyň bardygyny gaty gowy bilýän ahyry. Şeýdip, biz tutuş bir hepdäni jedelleşip geçirdik.

Alessandronyň özi şol wagt öýünde ýokdy. Haçanda ol öýüne gelende, dawamyz başlanan wagty onuň üç çagasynyň bardygyny, häzir bolsa, çagalarynyň sanynyň dörde ýetendigine göz ýetirdik: şunça wagtyň dowamynda onuň ýene-de bir çagasy dünýä inen eken.

Bu zatlaryň bary bidereklikdi; käte jedelde meniňki dogry bolup çyksa, kä halatlarda ol mamla bolup çykýardy. Men oňa gepiň kimiňki rast bolup, kimiňkiniň ýalňyşlygynda dældigini, her bir owunjak zadyň üstünde dawalaşyp durmagyň eý-

gilige eltmejekdigini düşündirjek bolup janymy biderek ýere gynaýardym.

Adele muňa:

— Sen aýal däl-de, gyrnak saklamak isleýärsiň — diýýärdi.

Onsoň şu zeyilli dawa-jenjeller zerarly, ikimiz elmydama it-de-pişik ýalydyk. Meniň haýsy-da bolsa bir zat barada, goý, ol düýbünden jedelsiz hakykat bolsa bolubersin, agzymy açdygym bes — «Şu gün güneşli gün» diýäýeýin. Men eýýäm onuň maňa hökman garşy çykjakdygy baradaky pikiri duýup, myrryhym atlanyp ugraýardy. Onuň ýüzüne äňedenim hem şoldur welin, ol şol bada:

— Diýýäniň näme, Jino! Bu gün, asla Gün ýok, gaýta tersine, bulutlaşyk bolar — diýip jetleşip ugraýar.

Onsoň men şlýapamy garbap alýan-da öýden gaçyp gidýän, ýogsam, meniň gahardan ýaňa ýarylmagym hem ikuçly däl.

Şeýle günleriň birinde wia Ripetta köçesinden geçip barýarkam, Julio gabat geldim. Bu gyz bilen, Adele bilen tanyş bolmazymdan oň halaşýardym. Ol gyz o diýen özdiýenli bolmansoň, bahym ýüregime düşüpdi; ol ähli zatda meniň bilen ylalaşýardy, her näme diýsem-de, keýime gaýtmaýardy, hatda bimamladygym köre aýan wagtlyary hem maňa seniňki nädogry diýen ýeri ýokdy. Ýöne häzir men erkli zenana öýlenen, öý-işikli kişi hökmünde, mundan lezzet almagyň deregine, ylalaşykly, mylaýym häsiýetli Juliony ýatlaýardym hem-de özüme Adeleni rowa görendigim üçin ökünip, tirsegimi dişläýsem diýýärdim. Julionyň iň bärkisi Adeleniňki ýaly häsiýetiniň ýoklugy üçin, onuň bu gün ir bilen oňa duşmagym gaty gowy boldy. Ol bazara ony-muny almaga howlulgyp barýardy. Ýöne men öz ýanymdan ýene bir gezek göwnümi hoşlamak üçin, onuň hemişekileri ýaly, meni mydama mamla hasaplaýandygyny ýa-da ýokdugyny, öňküleri deýin ýuwaşjamy ýa dälmi, maňa gaýtargy bermäge het edip biljegini ýa-da bilmejegini barlajak bolup, ony saklapdym. Ony synap görmek üçin:

— Ýeri, göwnüme degeniň üçin indi ökünýäňmi? Meniň özgelerden artykmaçdygyma düşündiňmi? Aýt, hany, sen nämüçin maňa durmuşa çykмага göwnemediň? — diýdim.

Men, elbetde, munuň ýalandygyna gowy dü-

şünýärdim: onuň ýaly beýle öte diýen ediji aýallaryň ýaramaýandygyny bahana eden kişi bolup, Juliony özüm taşlapdym. Indi bolsa, meniň bu galp we ýerliksiz aýyplamalaryma onuň näme jogap gaýtarjagyny bilésim gelipdi.

Görgülijik meniň sözlerimi eşidip, geňirgenmekden ýaña gözlerini petrettdi. Ol birbada, elbetde, beýle dældigini, hakykatdan-da, ony özümiň taşlandygymy hem-de ony şeýdip ynýdandygymy aýtmakçy boldy. Ýöne, barybir, gylygy ondan rüstem geldi. Ol mylaýym ses bilen:

— Jino... bu ýerde, megerem, bir düşünişmezlig-ä bolup geçdi welin... Men seni hiç haçan taşlamazdym... men seni şeýlebir söýýärdim ahyry... — diýdi.

Görüň, ol meni ýalançylykda ýazgarmady, elbetde, Adele beýle etmezdi, gaýtam tersine, özüni aklajak bolardy.

Men şonda Adeleni saýlap, nähili samsyklyk edendigimi ýatlap aýy ýylgyrdym we onuň ýanagyna çalaja çalan boldum-da:

— Men bilýän, bar zada özüm günäkär, bu ýerde hiç hili düşnüksizlik ýok, gynansagam, ýok... günä diňe mende... bu zatlary hem ýöne hálki bir... seniň muňa näme jogap berjegini eşitmek üçin aýtdym — diýdim.

Soňra men bu lezzetden ýene bir ýola keypimi çaglamak üçin, onuň ýanagyna ýuwaşja çaldym we derrew gaýtdym. Ýöne burçdan öwrülmezimden ozal ýeňsäme gaňryldym: Julio henizem şol ýanyodada duran ýerinden, perişan halda yzymdan garap durdy.

Maý aýynyň soňky günleridi. Adele ikimiz şu ýylda ilkinji gezek deňizde suwa düşmekçi bolup, Frezena gitdik. Kenarda adam-gara ýokdy. Mawy asmandan ýaldyrap Gün bakýardy. Güýçli, içinden geçip barýan ýel çäge sowurýardy. Edil kenaryň gyrasyndaky tolkunlar, Günüň şöhlesine dürli öwüşgin atýardy, olar çaknyşyp, bir-birleriniň üstüne gatbar-gatbar bolup gidýärdi, aňyrdan bolsa, garamtyl gök köpürjikler aram-aram görünýärdi.

Deňziň birahatlygyna garamazdan, Adele gaýykda aýlanasynyň gelýändigini aýtdy. Men onuň bilen ýaňkalaşmajak bolup hem-de deňziň edil aýna ýaly tekizdigini tekrarlaýşyny eşitmezlik üçin kireýine gaýyk aldym-da, gaýykçydan ony deňze tarap itekläp goýbermegini haýyş etdim.

Men suwa düşülýän geýmidedim, Adele bolsa, eşigini çykarmakçy hem bolmaýardy, men ýene-de goh turaryndan çekinip, bu barada dil ýarmaga milt edip bilmedim. Gaýykçy gaýygy-myzy suwa goýberdi, men kürege ýapyşdym-da, çaltlyk bilen tolkunlara garşy kürekläp ugradym. Tolkunlar beýle bir uly däldi, biz ýalpaklykdan saýlananymyzdan soň, men haýaljakdan kürekläp başladym. Şeýle-de bolsa, gaýygyň tolkunlary gytaklap gitmegi üçin çalyşýardym. Eger gaýyk gapdala gyşaraysa, tolkunlar ony göýä hoz gabygy dek agdaryp goýberjekdi.

Adele gaýygyň önünde oturyşyna deňiz tolkunlarynyň hereketleri bilen deň derejede bir ýokarlygyna, bir aşaklygyna çaykanýardy, onuň eşikli bolup oturyşyna seredip, oňa çykarynmagy maslahat bermäge ýaýdananym ýadyma düşdi-de, birden myrryhym atlandy we oňa ol gün Julio duşandygymy aýdasym geldi. Onsoň men kürekläp barşyma, Julionyň häsiýetini synap görmek höwesiniň dörändigini, onuň bolsa meniň bilen birjikde kejeleşmändigini aýtdym. Şol wagt gaýyk hem tolkunlaryň badyna aşak-ýokary galyp ugrady, Adele meni diňläp oturyşyna ahyry, geň göräýmeli, parahatlyk bilen:

— Sen ýalňyşýaň, ähli zada onuň özi günäkär... seni onuň özi taşlady ahyryn — diýdi.

Men iň uly tolkundan sowulmakçy bolup, bar güýjüm bilen kürekleri suwa urdum-da:

— Saňa muny kim aýtdy? Ony indiden beýläk söýmeýändigimi meniň özüm oňa ýañzydypdym... Gerek bolsa, ony haçan diýendigimi hem aýdyp bilerin... bu şol gije... Tibriň kenar ýakasymda bolupdy — diýip, gazap bilen jogap berdim.

Şemal Adeleniň saçlaryny buýr-bulaşyk edip hüžžertdi. Ol içýakgynç äheň bilen:

— Elmydama bolşy ýaly, saňa ýene-de huşuň ikilik edýär... Seni onuň özi taşlady... seniň gylyk-häsiýetiň çydar ýaly dældigini hem aýtdy, ýöne muny men onsuzam bilýän ahyry. Julio saňa durmuşa çykmak barada hyýal hem etmeýärdi — diýip, birhili, kinaýaly gürlledi.

— Ýene bir gezek soraryn, muny saňa kim diýdi?

— Onuň özi... birnäçe gün geçenden soňra...

— Bu ýalan... Ol muny janyňangyjyna aýdandyr.

— Kejeňek bolma, Jino, onuň özi seni taşlapdyr... Onuň ejesi hem şeýle diýdi.

— Men saňa bu ýalan diýýärin. Ony men taşladym.

— Ýok, ol!

Şol pursat meni haýsy jyn urdy, özümem haýran. Mundan öňküleri geçirenem bolsam, şuny welin, çekip-çydap biljek däldim. Megerem, meniň erkeklik mertebäm oýanandyr.

Kürekleri taşladym-da, ayak üstüne galdym:

— Ýok, ony men taşladym, nokat! Mundan beýläk seniň bilen ýaňkalaşasym gelenok. Eger ýene-de biragyz gürläýseň, gomuňa bererin — diýip gygyrdym.

— Hany, synanyşyp bir gör! Seniň gaharyň gelýär, diýmek, sen bimamla. Özüňem bilýänsiň, seni ol taşlady.

— Ýok, men ony taşladym!

Häzir men gaýygyň ortarasynda ör-boýuma galyp durdum we tolkunlaryň sesini basjak bolup, bokurdagymy ýyrtara getirip haýkyrdym. Tolkunlar hereketsiz duran gaýygy güýç bilen ýokary oklaýardy. Şol barmana onuň keseligine öwrüldigini bildim. Gowy ýadyma düşýär, Adele hem birden dikeldi-de, maňa eşitdirjekden bolup elini agzyna tutup:

— Seni ol taşlady! — diýip, göni ýüzüme heňkirdi.

Şol wagt äpet tolkun ýokary göterilip, bat bilen gaýygyň üstüne indi.

Men suwa zyňlyp gitdim, ýöne biziň bagtymyza gaýygyň suwuň girdabyna düşüp, deňziň düýbüne gitmändigini aňymda aýlap ýetişipdim.

Aşaklygyna çümüp barýarkam, suw baryny ýuwutdym, soňra suwuň ýüzüne çykdy-da, deňiz tolkunlary bilen göreşmäge hem-de Adeleniň adyny tutup gygyrmaga başladym. Töweregime göz aýlap, gaýygyň eýýäm menden uzakdadygyny, üstüniň hem boşdugyny gördüm. Hiç ýerde Adele görünokdy.

Aljyrap, ýene-de ony çagyrmaga durdum we gaýyga garşy ýüzüp ugradym. Emma yzly-yzyna baslygyp gelýän tolkunlar ony menden has daşlaşdyrypdy, her gezek gygyrjak bolup agzymy açsam, içime suw gidip, demigip başlaýardym.

Gaýygyň yzndan ýetmek baradaky pikirim bideredki, sebäbi, barybir, onuň üstünde Adele yok-

dy. Ahyry bu pikirimden el çekdim-de, şol töwereklerde aýlanyp ugradym we suwuň ýüzünden Adeleni gözlemäge girişdim. Töweregimde diňe kenara tarap münzeşýän tolkunlar möwç urýardy. Ysgyn-mydarym galmandy. Gark bolaryn öýdüp gorkdum-da, kenara tarap ýüzüp başladym. Aýaklarym suwuň düýbüne galtaşan badyna, saklanyp, heniz kenara çenli ep-esli aralyk bar hem bolsa, kömege çagyrmaga durdum. Kenardan iki sany gaýyk maňa tarap gaýtdy. Olar ýanyma gelip ýetýänçäler, daş-töweregime elewräp, ýene-de Adeleni agtardym. Emma deňziň göz ýetäýjek ýerinde kürekleri suwa goýberilip, yraň atyp duran, ýalňyz gaýygy hasap etmeseň, başga gara görünmeýärdi.

Men aglamaga başladym we içimden pyşyrdap:

— Adele, Adele! — diýip hamsygdy.

Göwnüme bolmasa, deňiz tolkununda: «Ýok, seni ol taşlady!» diýip, zym-zyýat bolan Adeleniň sesi meniň bilen henizem erjeşýän ýalydy.

Soňra gaýykçylar bari alyp gelýän gaýyk ýanyma geldi, biz üç sagatdan gowrak Adeleni gözledik, ýöne ony ertesi hem, beýleki günler hem tapmak başartmady.

Şeýdip, men telpegi agan bolup galyberdim. Ýyl ötdi, bir gün ýüregimi daşa baglap, Julionyň ýanyna bardym. Onuň ejesi meni aşhana eltdi. Gyzyň girerine mähetdel:

— Julio, men seniň ýanyňa: «Maňa durmuşa çykarsyňmy?» diýip soramaga geldim — diýdim.

Ol begenjinden ýaňa çym gyzy boldy-da, özüniň mylaýymja sesi bilen:

— Men-ä garşy däl... ýöne, ejem bilenem gürleşip görseň gowy bolar — diýdi.

Onuň bu ilkinji jümlesi meni haýran etdi, muny soň-soňlar hem az ýatlamadym — bu ýeke jümle biziň geljekki durmuşymyzyň çelgisi bolup biljekdi: «Men-ä garşy däl...»

Gepiň gysgasy, biz durmuş gurduk. Eger siz agzybir, bagtly jübütleri görerin diýseňiz, baş üstüne, geliberiň.

Julio maňa: «Men-ä garşy däl...» diýen günündäki ýaly, henizem bir bolşuny saklap gelýär.

Terjime eden
Annamuhammet KIRŞEN.